

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งเกี่ยวกับหนี้
กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้มีหนังสือ ที่ รง ๐๕๐๕/๕๑๖๗ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้มีกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเพื่อสงเคราะห์ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างออกจากงาน หรือตาย หรือในกรณีอื่น ซึ่งเมื่อได้จ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างให้แก่ลูกจ้างแล้ว กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีสิทธิไล่เบี้ยคืนจากผู้ซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายต้องจ่ายเงิสดังกล่าวให้แก่ลูกจ้างนั้น โดยในการติดตามหนี้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างนอกจากจะใช้มาตรการบังคับทางปกครองแล้ว ยังใช้มาตรการฟ้องคดีแพ่งผู้มีหน้าที่ชดใช้เงินด้วย และในการดำเนินคดีในศาลจะมีการไกล่เกลี่ยประนีประนอมยอมความ มีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความและมีคำพิพากษตามยอม อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานและคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างที่มีหน้าที่บริหารกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง แต่ไม่มีระเบียบหรือแนวปฏิบัติในการกำหนดแนวทางในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมยอมความไว้ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงได้หารือกรมบัญชีกลางว่าหนี้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างสามารถทำการประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งได้หรือไม่ และสามารถนำแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการประนีประนอมยอมความในคดีแพ่ง อ้างอิงตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๔ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ มาใช้ได้หรือไม่

โดยที่กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๐๖.๖/๒๒๙๘๑ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สรุปความได้ว่า ถึงแม้ว่ากรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะไม่ได้มีระเบียบหรือแนวปฏิบัติในการกำหนดแนวทางในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมยอมความไว้โดยเฉพาะ แต่เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าหากได้มีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อทางราชการ ทั้งการประนีประนอมยอมความก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องและอยู่ในขอบเขตของการดำเนินคดีแพ่งเพื่อติดตามหนี้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง จึงอยู่ในอำนาจและดุลพินิจของคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างที่จะพิจารณาในกรณีดังกล่าวได้ โดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ แต่ควรหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้แนวทางการพิจารณาประกอบการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาเป็นไปโดยสอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง อย่างไรก็ตาม กรมบัญชีกลางมีความเห็นว่า แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการประนีประนอมยอมความในคดีแพ่ง อ้างอิงตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๔ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ใช้บังคับกับส่วนราชการที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจากเงินงบประมาณเท่านั้น แต่ตามมาตรา ๑๒๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ ให้ถือว่าเงินและทรัพย์สินของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างตามมาตรา ๑๒๗ เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานโดยไม่ต้องส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินจึงเป็นเงินนอกงบประมาณและไม่อยู่ภายใต้บังคับของแนวทางปฏิบัติฯ ดังกล่าว

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้พิจารณาความเห็นของกรมบัญชีกลางแล้ว เห็นว่า มาตรา ๑๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้เงินและทรัพย์สินของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างตามมาตรา ๑๒๗ เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และมาตรา ๑๒๙ วรรคสาม กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง เมื่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานใช้วิธีการฟ้องคดีแพ่งลูกหนี้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง (ผู้มีหน้าที่ชดใช้เงิน) ตามมาตรา ๒๑๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบมาตรา ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานโดยอธิบดี หรือผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีในฐานะโจทก์จะมีการแต่งตั้งนายความให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีแรงงานหรือสำนักงานคดีแรงงานภาคว่าต่างคดีให้ เมื่อศาลแรงงานหรือศาลแรงงานภาค มีหมายเรียกโจทก์หรือทนายโจทก์ให้ไปเป็นพยานเบิกความและไต่ถามสืบ ดังนั้น การประนีประนอมยอมความเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องและอยู่ในขอบเขตของการดำเนินคดีแพ่งเพื่อติดตามหนี้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง จึงอยู่ในอำนาจอธิบดีหรือผู้ได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีเพราะเงินและทรัพย์สินของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างเป็นกรรมสิทธิ์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานตามมาตรา ๑๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ และการติดตามไล่เบี้ยคืนจากผู้มีหน้าที่ตามกฎหมายเป็นหน้าที่ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานตามมาตรา ๑๓๕ วรรคหนึ่ง จึงมิได้เป็นอำนาจของคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง รวมทั้งมีความเห็นต่างจากกรมบัญชีกลางว่าแม้เงินกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างจะเป็นเงินนอกงบประมาณแผ่นดินแต่ควรบริหารจัดการด้วยความรอบคอบและคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการไม่ต่างกับเงินงบประมาณแผ่นดิน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงสามารถนำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประนีประนอมยอมความในคดีแพ่ง อ้างเวียนตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๔ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ มาปรับใช้ได้โดยอนุโลม อนึ่ง เพื่อให้เกิดความชัดเจน และปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของกรมบัญชีกลาง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การทำสัญญาประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งเกี่ยวกับหนี้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง หรืออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ประเด็นที่สอง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานสามารถนำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งของกระทรวงการคลัง มาปรับใช้ได้หรือไม่ หากนำมาปรับใช้ไม่ได้ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานสามารถจัดทำแนวทางการประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งเกี่ยวกับหนี้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างเองได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้ใช้สิทธิไล่เบี้ยเอาเงินคืนจากผู้ซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายต้องจ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างพร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีนับจากวันที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้จ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างให้แก่ลูกจ้างตามมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยใช้มาตรการบังคับทางปกครอง

ตามมาตรา ๑๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่เนื่องจากต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเพื่อยืดหรืออายัด และขายทอดตลาดเป็นเวลานาน และขาดแคลนบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ทำให้การบังคับใช้มาตรการบังคับทางปกครองดังกล่าวไม่มีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้เกิดหนี้ค้างชำระแก่กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างเป็นจำนวนมาก กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงได้ใช้วิธีการฟ้องลูกหนี้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างเป็นคดีแพ่ง โดยอธิบดีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีในฐานะโจทก์จะแต่งตั้งพนักงานอัยการ สำนักงานคดีแรงงานหรือสำนักงานคดีแรงงานภาคเป็นทนายความว่าความแก้ต่างคดีให้ แต่เมื่อศาลแรงงานหรือศาลแรงงานภาคมีหมายเรียกโจทก์หรือทนายโจทก์ให้ไปเป็นพยานเบิกความและไต่ถามสืบ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานไม่มีระเบียบหรือวางแนวทางปฏิบัติในการประนีประนอมยอมความไว้ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงขอหารือว่า ในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งดังกล่าวจะอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างหรืออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และจะสามารถนำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งแจ้งเวียนตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๔ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ มาปรับใช้แก่กรณีนี้ได้หรือไม่ อย่างไร

ตามข้อหารือดังกล่าว เห็นว่า มาตรา ๑๒๖^๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้มีกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างออกจากงาน หรือตาย หรือในกรณีอื่นตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง และมาตรา ๑๒๙ วรรคสาม (๑) (๒) (๓) และ (๖)^๒ บัญญัติให้คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารกองทุนและการจ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกระเบียบเพื่อดำเนินการตามที่พระราชบัญญัตินี้ และวางระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน ตลอดจนปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย กรณีตามที่หารือ เมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง

^๑มาตรา ๑๒๖ ให้มีกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างออกจากงาน หรือตาย หรือในกรณีอื่นตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง

^๒มาตรา ๑๒๙

ฯลฯ

ฯลฯ

คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารและการจ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

(๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกา การออกกฎกระทรวง ประกาศหรือระเบียบ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ฯลฯ

ฯลฯ

ได้ออกไว้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ รวมถึงระเบียบอื่น ๆ แล้ว ยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างหรืออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีอำนาจในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความเกี่ยวกับหนี้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างกรณีที่ทำหรือไม่ได้ ดังนั้น หากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานในฐานะผู้มีสิทธิไล่เบี้ยตามมาตรา ๑๓๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ มีความจำเป็น จะให้มีการประนีประนอมยอมความเกี่ยวกับหนี้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างกรณีที่ทำหรือไม่ได้ ก็สมควรต้องดำเนินการเพื่อให้คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างกำหนดหลักเกณฑ์ในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความในศาลในนามของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานให้ชัดเจนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างตามมาตรา ๑๒๖ และตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหาร การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง และออกระเบียบในเรื่องดังกล่าวโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๒๙ วรรคสาม (๑) (๒) (๓) และ (๖) ต่อไป

ส่วนข้อหาหรือในประเด็นที่ว่าใครเป็นผู้มีอำนาจทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ในคดีแพ่งเกี่ยวกับหนี้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เห็นว่า มาตรา ๑๒๙ วรรคหนึ่ง^๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ ให้ถือว่าเงินและทรัพย์สินของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างเป็นกรรมสิทธิ์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ดังนั้น อำนาจในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความย่อมเป็นอำนาจของอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ในฐานะผู้แทนนิติบุคคล แต่อย่างไรก็ตาม การทำสัญญาประนีประนอมยอมความนั้นจะต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างได้กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้นด้วย

สำหรับปัญหาที่ว่าจะสามารถนำแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประนีประนอมยอมความ ในคดีแพ่ง แจ่งเวียนตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๔ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ มาปรับใช้แก่กรณีนี้ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่าแนวทางปฏิบัติดังกล่าวใช้สำหรับการพิจารณาเกี่ยวกับ คดีความต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของแผ่นดินที่ส่วนราชการเป็นคู่ความในคดี จึงเป็นแนวทางปฏิบัติที่ใช้บังคับกับส่วนราชการต่าง ๆ ที่ได้รับจัดสรรงบประมาณจากเงินงบประมาณแผ่นดินเท่านั้น

^๓มาตรา ๑๓๕ ในกรณีที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้จ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้แก่ลูกจ้างตามมาตรา ๑๓๔ แล้ว ให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีสิทธิไล่เบี้ยคืนจากผู้ซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายต้องจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ลูกจ้างนั้นพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีนับแต่วันที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้จ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างให้แก่ลูกจ้าง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายจะได้จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ลูกจ้างอีกหรือไม่

สิทธิไล่เบี้ยตามวรรคหนึ่งให้มีอายุความสิบปีนับแต่วันที่จ่ายเงินจากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง

^๔มาตรา ๑๒๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเงินและทรัพย์สินของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างตามมาตรา ๑๒๗ เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มิได้ครอบคลุมถึงการพิจารณาคดีความต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเงินนอกงบประมาณ และมาตรา ๑๒๗^๕ ประกอบกับมาตรา ๑๒๙ วรรคหนึ่ง^๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้เงินและทรัพย์สินของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างเป็นกรรมสิทธิ์ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน กรณีจึงเป็นเงินนอกงบประมาณ ดังนั้นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประนีประนอมยอมความในคดีแพ่งดังกล่าวจึงเป็นคนละกรณีกับกรณีนี้ที่ขอหารือนี้

(นายติสทัต โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๖๐

มาตรา ๑๒๗ กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ประกอบด้วย

- (๑) เงินสะสมและเงินสมทบ
- (๒) เงินที่ตกเป็นของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างตามมาตรา ๑๓๓ และมาตรา ๑๓๖
- (๓) เงินเพิ่มตามมาตรา ๑๓๑
- (๔) เงินค่าปรับที่ได้รับจากการลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๖) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (๗) เงินรายได้อื่น
- (๘) เงินดอกผลของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง

ให้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างจัดให้มีบัญชีประกอบด้วย

- (๑) บัญชีเงินของสมาชิกซึ่งแสดงรายการเงินสะสม เงินสมทบ และดอกผลของเงินดังกล่าว

ของบรรดาสมาชิกแต่ละคน

- (๒) บัญชีเงินกองทุนกลางซึ่งแสดงรายการเงินอื่นนอกจาก (๑)

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น